

Надежда Захариева

Когато пишеш...

Когато пишеш, не мисли за мен.
Помислиш ли си, може би веднага
ще се усетиш като хванат в плен.
И тайно ще мечтаеш нощ и ден
от своя плен ужасен да избягаш.

Когато пишеш ме забравяй ти.
Страхът за другия е чувство мръсно.
Ненавист може в теб да породи.
И може би за всеки мъртъв стих
вината само в мене ще потърсиш.

Когато пишеш, нека нито звук
за мен не ти напомня в тази къща.
Бъди за всичко мое сляп и глух.
Не искам мисълта, че си съпруг,
поета в теб в страхливец да превръща.

КРАЙ

© 2001 Надежда Захариева

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8673>]